

taten netop på grund af en fælles udenrigspolitik. Men noget af det, som Enhedslisten rører ved i beslutningsforslag nr. B 18, er også spørgsmålet om, hvorvidt man skal gøre et samarbejde på de områder til et overnationalt samarbejde, altså et overstatsligt samarbejde, og dér skal det stå klart, at det ønsker vi selvfølgelig ikke. Når vi slet ikke ønsker, det skal være et led i EU-samarbejdet, så ønsker vi selvsagt heller ikke, at det bliver et overnationalt samarbejde på de områder.

Om det forslag er der jo også det at sige, at fru Elisabeth Arnold gjorde en del ud af, at refleksionsgruppen var en mere eller mindre selvbestaltet gruppe – fik man indtryk af – som man ikke skulle tage særlig notits af. Til det er der vel at sige, at den danske regering har gjort overordentlig meget ud af, at der sidder en refleksionsgruppe og foretager nogle analyser af, hvad det er for et EU-traktatgrundlag, man skal have efter næste regeringskonference.

Det er også mit indtryk, at der blandt de øvrige EU-lande lægges meget stor vægt på, at man har en refleksionsgruppe af højtplacerede embedsmænd og politikere, der sidder og arbejder med, hvordan det kommende traktatgrundlag skal se ud, og det er faktisk første gang, at jeg hører en så klar nedvurdering af den gruppes arbejde, som det er tilfældet fra fru Elisabeth Arnolds side her i dag.

Jeg tror, at man i det øvrige Europa tillægger refleksionsgruppens arbejde stor betydning, og refleksionsgruppens statusrapport – som formanden har skrevet, men med hensyntagen til den gruppe, der har siddet – går klart ind for en fælles forsvarsidentitet i Unionen, og derfor er der også grund til, at refleksionsgruppens statusrapport inddrages i en debat som den, vi har i dag.

Jeg kan samtidig forstå, at Fremskridtspartiet er imod beslutningsforslag nr. B 18 på grund af bemærkningerne i forslaget. Dér skal jeg blot sige, at i Dansk Folkeparti tager vi stilling til beslutningsforslaget og ikke til de eventuelle bemærkninger, som Enhedslisten måtte komme med. De står jo for Enhedslistens egen regning.

I Dansk Folkeparti er vi meget stærke tilhængere af NATO-samarbejdet, og det er klart, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti adskiller sig markant på det område, men for mig at se tager vi stilling til forsiden af beslutningsforslaget, nemlig indholdet af selve beslutningsforslaget og ikke Enhedslistens eventuelle motiver til at have fremsat det.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 21, skal det også stå klokkeklart, at Dansk Folkeparti støtter forslaget, og det er det samme som ved beslutningsforslag nr. B 18: Der er åbenbart stort flertal for forslaget herinde i Folketinget, og så oplever vi det besynderlige på et tidspunkt ved anden og sidste behandling, at forslaget bliver nedstemt med stort flertal her i Folketinget.

Det er rigtigt, som det også har været nævnt, at det danske forslag om, at EU skal overtage eller have et vist medansvar for de franske atomvåben, nok alt i alt har været et forsøg på en afledningsmanøvre fra den franske præsident Chiracs side efter den stærke kritik, der kom af de atomprøvesprængninger, som franskmændene gennemfører. Men det skal jo ikke afholde os fra at tage stilling til beslutningsforslaget, og beslutningsforslaget går ud på, at vi ønsker at gøre klart, at vi fra dansk side ikke ønsker at tage imod et forslag som det, Chirac har fremsat, hvis det måtte blive fremsat i en mere konkret form, hvor vi skal tage stilling til det. Det er da svært at sige nej til et beslutningsforslag, som går ud på, at det danske Folketing skal stadfæste, at det ikke er dansk politik at gå ind for at gøre EU til en atomvåbenmagt.

Så Dansk Folkepartis holdning er klar: Vi støtter begge beslutningsforslag, og vi havde egentlig håbet, at det flertal, der er i Folketinget for begge forslag, også ville vise sig ved andenbehandlingen, men det ser jo ikke ud til at blive tilfældet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det skal også blive en ultrakort bemærkning blot for at få rettet en lille misforståelse fra hr. Kristian Thulesen Dahls side, idet jeg rent faktisk gik ind for beslutningsforslag nr. B 18, men jeg sagde, at bemærkningerne kunne jeg ikke gå ind for. Men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti ikke tager det så højtideligt, hvad det er, der reelt bliver sagt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til det flertal i Folketinget, som i realiteten støtter de to beslutningsforslag, uanset om de så foretrækker, at de bliver gennemført i en anden form, hvor der står nogle andre forslagsstillere på.

Men i hvert fald er det klart vist i den debat, der er foregået her, at der er en dyb skillelinje i Folketinget mellem V og K og et stort flertal af